

Vägen ut

Nummer 1 2002

Kriminellas Revansch | Samhällets medlemstidning

Lösnummer 30 kr

Nu byter KRIS logotype

Carl XVI Gustaf besöker KRIS i Stockholm

KRIS familjeläger på KÄRSÖN

Ny redaktion från detta nummer

-med flera intressanta artiklar

Vägen ut

Medlemstidning för
**Kriminellas Revansch i
Samhället**

Utgiven av:

RIKSKRIS
Redhars väg 4
462 54 Vänersborg
Telefon: 0521-140 00

Ansvarig utgivare:

Peter Söderlund

Chefredaktör:

Michael Thyberg

Skribenter/redaktion:

Robert Westin
Kurt Bengtsson
Gith Johnsson
Göran Axelsson
Richard Englund

Adress:

Vägen ut
Tjärhovsgatan 34
116 21 Stockholm
Telefon: 08-615 19 20
E-post: utvagen@kris.a.se

Hemsida:

www.kris.a.se

Prenumeration

Helår 100: -
Betalas via PG 199 95 41-4

För icke beställt insänt
material ansvaras ej

Några rader från chefredaktören

Hej och välkomna till Vägen ut!

Tidningen har bytt namn från Utvägen till Vägen ut, detta på grund av att namnet utvägen var upptaget och skyddat. Namnet Vägen ut är en temporär lösning. RIKSKRIS kommer att fastställa tidningens namn i maj.

Eftersom jag är ny redaktör för tidningen så tänkte jag presentera mig lite kort. Mitt namn är Michael Thyberg, är 41 år och har arbetat på KRIS Stockholm i 18 månader. Jag har även ett uppdrag i styrelsen som sekreterare. Jag har en väl kvalificerad bakgrund för att verka inom KRIS.

-Mitt intresse för att skriva har alltid varit stort och jag har pysslat lite med tidningsproduktion för många år sedan så det är en utmaning för mig att få vara med att skapa tidningen.

Men jag kan inte göra detta ensam så jag är tacksam för alla ideer och artiklar jag kan få in. Samtidigt hoppas

jag att lokalföreningarna bidrar med information till Utvägen i större utsträckning än tidigare. Vi skall ge ut ytterligare 3 nummer under 2002. Planerade utgivningsdatum är 10 juni, 10 september samt 10 december.

Hoppas att ni kommer att gilla Vägen ut. Jag är öppen för förslag och ideer som kan utveckla vår medlemstidning.

På återseende, Typpan!

Foto & grafik: Robert Westin

Angående bytet av logotype

Det är mig ni skall skälla på!

Efter att ha förälskat sig i vår logga redan från början, var det en svår uppgift att för reklambyrå tala om ett önskemål. Att göra loggan lite mera opolitiskt. Efter ett antal möten och diskussioner framkom några förslag som vi tittade på. Det är svårt att försöka förändra nåt man vant sig vid och tycker bra om och självklart visste vi att det skulle bli missnöje. Men det var nödvändigt!

I vissa länder uppfattas till och med den röda stjärnan som förtryck och för att ge människor i dessa länder lika stor frihet att välja KRIS så ville vi få till en ändring. Det handlade också om att lyfta ut märket och också göra texten mera lättläst, slippa läsa upp och ner.

Märket presenterades på RIKSKRIS' styrelsemöte och valdes bland åtta alternativ ut som det bästa. Hoppas att lite klarhet gavs med det här och på återhörande.

Peter Söderlund/Ordförande KRIS Stockholm

Våra sponsorer i dag

Mindshare Broadmind Sweden AB
Rådet för ett tryggare Kalmar
Kaprifol Blomsterhandel AB
Global Print Scandinavia
Norrköpings kommun
Sundsvall Energi AB
Grönsaksgrossisten
Linköpings kommun
AGE Kontor & Data
Sundsvall Elnät AB
Socialförvaltningen
ANL Produkter AB
Banza Konditori
BA Snittblommor
Stockholms Stad
FOSU Friskvård
Kalmar kommun
Malmö Kommun
Socialstyrelsen
Södra Innerstan
Östra Småland
Kriminalvården
Pool Media AB
Reklam XXVI

RIMI
Volvo
SABA
Millers
La Petit
KREAB
Mitthem
Folksam
Skandia
Brothers
Internet 5
Whirlpool
Boll-Sport
Saldab AB
Miljövågen
Holmlunds
Swedol AB
Viking Line
Barometern
Wallenstam
Lightmen AB
IM Måleri AB
MEXX kläder
Estrad Musik AB

KRIS Sverige tackar för samarbetet och bidragen.

Vi riktar även ett *extra* stort tack till Ulf Nyström och Global Print AB.

Utan er medverkan blev det nog ingen tidning. Global Print sponsrar KRIS Sverige med tryckningen av Vägen ut.

Nykopia Global Print AB.
Industrivägen 11
171 48 Solna
Telefon: 08-412 44 00

E-post:
info@globalprint.com

Innehållsförteckning

Omslagbild: KRIS' logo
Grafik: Reklam XXVI

Information	sid 2
Sponsorer	sid 3
Brev	sid 4
Resan till Palanga	sid 5
KRIS 4 år	sid 6
Belöningen	sid 7
Christer & RIKSKRIS	sid 8
AVP Sverige	sid 10
Carl XVI Gustav på KRIS	sid 13
KRIS familjeläger	sid 14
Reklam XXVI	sid 15
En dag i KRIS	sid 16
Den sköra tråden	sid 17
Insändaren	sid 18
KRIS IF	sid 19
Kriminalnyheter	sid 20
Internationella intresset	sid 21
Enkät & nästa nummer	sid 22
Uri Galler	sid 23
Vad är KRIS	sid 24

Återanpassning

Det här var väl ingen match! Nu är jag drogfri och hederlig och livet leker. Eller hur är det egentligen? Att bli drogfri är något jag valt själv, att komma in i samhället är ett måste om jag vill försöka fungera normalt. Det samhälle som jag har tagit avstånd ifrån under alla år, utan någon som helst önskan att delta i det livet som Svensson lever. Jag fick en gång frågan, om jag inte längtade tillbaka till ett normalt liv? Då tittade jag med förvåning på den som frågade och sa: "Vilket vanliga liv?"

Det liv jag levde med min familj före 13 års ålder? Vad är ett vanligt liv? Vem bestämmer vad som är ett vanligt liv? Det liv jag har levt är det vanligaste för mig. Där kan jag allt. Jag är bäst på att leva mitt eget liv. Allt annat har varit ointressant.

Mitt liv har formats i den kriminella världen. Det har varit mitt liv. Det liv där jag kände mig trygg och hade mina vänner. Nu har jag valt att knacka på dörren till det där andra livet. Det liv som andra kallar vanligt.

Visst, jag är välkommen in om jag:

- bara tar upp kontakten med mina barn...
- bara får en bostad...
- bara får ett jobb med hyfsad inkomst...
- bara tar tag i mina skulder...
- bara får tillbaka mitt körkort...
- bara håller mig drogfri och hederlig...
- bara...

Listan tar aldrig slut. Trots det ger jag inte upp. Idag vill jag verkligen något annat med mitt liv. Är man beredd på det mesta så borde man inte bli så förvånad när det negativa i det vanliga livet gör sig påmint. Det är lätt att känna sig förlorad i allt som man måste ta tag i.

Det är mycket som är svårt att förstå. Varför ska jag vara med i facket? Vad gör dom? Hur fungerar försäkringar? Hur får jag lönen att räcka till? Vilka rättigheter och skyldigheter finns det att ta hänsyn till? Ibland undrar jag om jag någonsin återanpassad. Det jag bär med mig i mitt bagage är värdefullt. Nu gäller det bara att ta tillvara på det jag har och göra något bra av det. Och som det känns idag så kommer jag att lyckas. Det vet jag.

Gith Johnsson

Svenska fångar visar sympati för fångar i andra länder och bidrar med ekonomiskt stöd.

-ett initiativ från förtroenderådet på Hällbyanstalten.

Följande brev skall skickas runt till alla anstalter i Sverige, initiativtagare till detta är förtroenderådet på KVA Hällby. Idén uppkom efter ett besök av KRIS informationsgrupp:

"Vi är en motivationsavdelning på Hällbyanstalten. Och vi har besök av en grupp från KRIS en gång i månaden. Och dom brukar besöka fängelser i Litauen en gång om året och brukar då ha med sig diverse saker som gör livet lite drägligare för fångarna där. Vi (förtroenderådet) beslöt därför vid ett förtroenderådsmöte att vi skulle dra ett litet strå till stacken genom att skänka inkomsten från en vecka av kamratföreningens kassa. Och hoppas nu att det finns fler anstalter här i Sverige som är villiga att göra samma sak för våra medfångar i Litauen som lever under mycket usla förhållanden.

Hälsningar från förtroenderådet

Hällby kva motivation pav. 5"

KRIS i Umeå

En ny lokalförening startades upp i Umeå i höstas. Äntligen har vi fått tag i en lokal via AP-fastigheter i centrala Umeå, lokalen användes tidigare av Umeåposten. KRIS Umeå invigde lokalen någon gång under oktober månad 2001. KRIS Umeå hoppas att bli ett friskt tillskott i arbetet med att stävja kriminaliteten och missbruket i kommunen.

Adress: KRIS Umeå
Slöjdgatan 8
903 25 Umeå
Telefon: 090-71 35 30
E-post: umea@kris.a.se

Resan till Palanga i Litauen

-en berättelse om en annan värld och fängelset i Vilnius.

Först när vi gått ombord på m/s Regina på väg till Tallinn kom känslan av att vara på väg till något okänt och nytt. Det som väntade var lite skrämmande. Hur det skulle se ut där borta? Det som en gång varit en del av ryska unionen. Tankarna fladdrade igenom min skalle och jag fick liksom inget hum om vad det var som väntade på oss där.

Efter en natt ombord på båten åt vi frukost och gjorde oss i ordning för att köra av. Vi var sex fordon som skulle åka i karavan. Efter passkontrollen så började vi att köra söderut för att återigen passera en gräns. Denna gång var det den Lettiska gränsen vi skulle passera.

Efter någon timme så kom vi till Litauens gräns och då hade vi passerat genom tre riken på en dag. Väl framme i Palanga inkvarterades vi i några campingstugor nere vid havet. Det var fuktigt, mörkt och kändes lite obekvämt först men efter en stund så verkade det trots allt ganska bra.

Jag tror att de flesta av oss sov gott denna första natt i Litauen, jag sov mycket gott.

Frukost serverades i en av byggnaderna på campingen och den var väl inget att skriva hem

om direkt, tyckte jag. Många av oss valde att äta på restaurang istället och maten som serverades var av hög klass och bra personal över lag.

Under veckan hann vi besöka både marknader och nöjesfält samt tillbringa några timmar vid havet där stora vågor vräkte omkull oss som räkor. Ett flertal seminarier anordnades under veckan vid campingen. Där mötte vi några av hjälporganisationerna som startats upp.

En av dessa organisationer hade just färdigställt ett hus där de tar emot missbrukare och använder sig av ganska hårda regler för klienterna. Det kanske är ett måste i deras situation eftersom Litauen idag saknar en socialtjänstförvaltning och riktlinjer för missbruksvården i stort.

Organisationen NA (Narcotics Anonymous) har även fått fäste i Litauen och vi var många där som deltog i en form av internationellt möte med tolkar.

Resan innehöll även ett besök på stadsfängelset i Vilnius, som är huvudstaden i Litauen. Där mötte vi några av de livstidsdömda fångarna och spelade vänskapsmatcher i volleyboll och basket. Resultatet var nedslående för vår del, utklassade alltså.

Vi fick också besöka några av livstidarnas celler. Till min förvåning så blev vi hälsade av en livstidare med orden "varsågod och sitt" på bästa svenska. Denne man har på eget initiativ och med viss hjälp från olika lexiikon lärt sig svenska. Det var en enorm livskraft hos denna man som redan suttit inne 15 år och som aldrig mer kommer ut i friheten igen.

Och återigen fick vi äran att ge bort några tv-apparater samt lite hygienartiklar till livstidarna. Sådana saker som tillgång till tv inte ingår i ett fängelsestraff i Litauen. Och där betyder livstid LIVSTID.

Foto: Christer Karlsson
Text: Michael Thyberg

Insamling till fångarna i Litauen!

Vill du stödja fångarna i Litauen på något sätt? Ta kontakt med Christer Karlsson på tel: 0521-140 00 eller 0704-61 22 45

KRIS Sverige fyra år den 23 oktober 2001

Världens bästa brottsförebyggande åtgärd har fyllt fyra år. Riksorganisationen har också fyllt år. Denna unika förening finns idag över större delen av Skandinavien.

KRIS Sverige har fyllt fyra år. Det inträffade den 23 oktober 2001 och nästan samtidigt fyllde vårt riksorgan, RIKSKRIS, ett år. Detta firade vi med en sjudundrande fest som innehöll allt av kriskvalité såsom god mat, underhållning, lotteri, roligheter för barnen samt ett stänk av skön techno att dansa till.

Foto: Michael Thyberg

Här underhåller clownerna Kokovsky & Pajette.

Underhållningen var av högsta klass och bestod av Sveriges elit när det gäller underhållning. En specialkomponerad grupp just för denna kväll kallad 4U bestod av: Tina Lejonberg, Tony Samil, Kenneth Söderman samt Peter Nicolaisen. 4U sjöng covers till akustiska gitarrer i nästan en timme och succén var given. För de yngsta så gjorde clownerna Kokovsky & Pajette ett uppskattat nummer med en massa roligheter och trix. Alla artister fick blommor samt det åtråvärda KRIS sponsordiplomet, vilket endast delas ut till personer som sponsrat KRIS med något som stödjer vår idé eller verksamhet.

Nästa gång KRIS Sverige fyller år blir det ett femårsjubileum och då ni! Samtidigt vill vi tacka alla er som var med om att sponsra och arrangera denna fest. Bland andra SABA frukt & grönt, Fryshusets kök, Lightmen och Estrad music AB. Ett extra tack till vår festfixare Kurre Bengtsson som gjorde detta till en fantastisk fest.

Michael Thyberg

Foto: Robert Westin

Gruppen 4U bestående av fr.v Peter Nicolaisen, Kenneth Söderman, Tina Lejonberg samt Tony Samil.

Ett tips från Kurre!

KRIS Stockholm kommer att hålla tre fantastiska medlemsfester till under 2002. Datum för dessa är: 24 maj, 30 augusti och 29 november. Vill du veta mer är du välkommen att kontakta Kurre på 08-615 19 20 eller 0736-88 19 72. Du kan också mejla kurre om du har några tips om underhållning. E-post: kriskurre@spray.se

Foto: Michael Thyberg

Kurt Bengtsson/Kultur & fritid

Lärare och föräldrar till barn i årskurs tre och fyra i Stockholm deltog under våren 2001 i projektet Belöningen som är ett samarbetsprojekt mellan FMN, NBN och KRIS.

Organisationer i samverkan mot tidigt missbruk aktiverar unga att delta i förebyggande åtgärder

FMN: s drogförebyggande kampanj Belöningen drog igång i Stockholm i under våren 2001 tillsammans med NBN & KRIS och avslutades på fryshuset den 21 oktober med en jättefest.

I ett av leden som förebygger missbruk i unga år har både föräldrar och skolelever svarat på frågor om droger och alkohol. Barnen tävlade om pengar till sin klass och föräldrarna om litografier av bland andra Lasse Åberg. Tio klasser vann vardera 3 000 kronor. Priserna delades ut den 21 oktober 2001 i fryshusets arena. Förutom prisutdelning så uppträdde Miro Kids, Thorsten Andreasson & Nanne Grönwall och en uppvisning av narkotikahunden Mendy. Vidare talade polisen Rolf Edin om vikten att förebygga missbruk bland unga. Christer Korpi, idrottslärare på Östbergaskolan berättade om sitt arbete med ungdomar och Micke Thyberg från KRIS-Stockholm berättade om konsekvenser av kriminalitet. Programledaren Uffe Larsson ledde det hela med vana och skämtade med publiken på ett sätt bara han kan.

Belöningen är ett långsiktigt samarbetsprojekt mellan FMN, KRIS och NBN. Dessa organisationer tillsammans har en mycket tung kunskap om vad som händer när man börjar droga och syssla med kriminella handlingar samt hur man kan förebygga missbruk och kriminalitet i unga år. Och med den kunskapen finns det stora möjligheter att informera

både föräldrar och skolelever på rätt sätt så att trenden vänder och förståelsen ökar för att man ödelägger sitt liv snabbt om man ger sig in i sådana saker.

Projektet kommer att fortsätta under 2002 och stora planer finns på att försöka nå ännu fler unga. Vi är alla överens om att krafttag måste till för att få ner det ökade ungdomsmissbruket. En av projektledarna Agneta Stilling/Wattin från FMN brinner verkligen för projektet och har lagt ner mycket arbete på att driva igenom detta. Projektgruppen kommer att under våren träffas flitigt och titta på nästa "Belöningen" Mer om belöningen finns att läsa på www.beloningen.nu.

Text & bild: Michael Thyberg

Det blev en riktigt publikrusning när Thorsten Andreasson och Nanne Grönwall gjorde sitt framträdande för eleverna. Efteråt blev det autografskrivning där Nanne fick skriva närmare 500 autografer. Totalt var det 1500 personer som kom till Belöningen på Fryshusets arena.

Förbundsordförande Christer Karlsson berättar om sig och KRIS-idén

Efter fem år på barnhem och ungdomsvårdsskola, 22 år i fängelse, 33 år som narkoman och kriminell fanns det en önskan att hitta ett sätt att leva i samhället. Jag hade provat många vägar och behandlingar men inget hade fungerat för mej. På mitt sista straff sökte jag behandling igen, 12-steg på *Hatten* och anstalten tillstyrkte. Så bar det iväg till övervakningsnämnden och där blev det STOPP:

-Karlsson du har fått sååå många behandlingar att du har kunska-

så var NA (anonyma narkomaner) jätteviktigt och jag gick på möten varje dag. Men det var inte tillräckligt.

Jag fick en tankeställare: så här måste det ju vara för många som vill lägga av och hur kan vi hjälpa varandra ?

Idén med KRIS växte fram ur att hitta ett sätt att hjälpa varandra till ett liv i frihet och utan att behöva använda droger eller alkohol och på NA-möten hittade jag likasinnade som ville vara med

och starta en förening som kunde vara till hjälp för människor som var rastlösa och inte visste var dom skulle ta vägen på dagar och kvällar.

Vi kämpade hårt: Börge, Kauko, Roland, Ronny, med flera (tack alla ni) och jag. Den första tiden

var det bara att försöka ragga pengar och samtidigt visa att vi kunde göra ett bra jobb utan lokal eller pengar. Vi hämtade vår första kille som muckade från fängelset: Peter Söderlund som idag är ordförande i Stockholm.

Den 9 december 2001 bildades RIKSKRIS pga. det stora antal nya föreningar som bildats runt om i landet.

Under första året så bestod RIKSKRIS arbete av att stabilisera befintliga föreningar och tack vare Göran Axelssons gedigna

Christer idag, en välmående man.

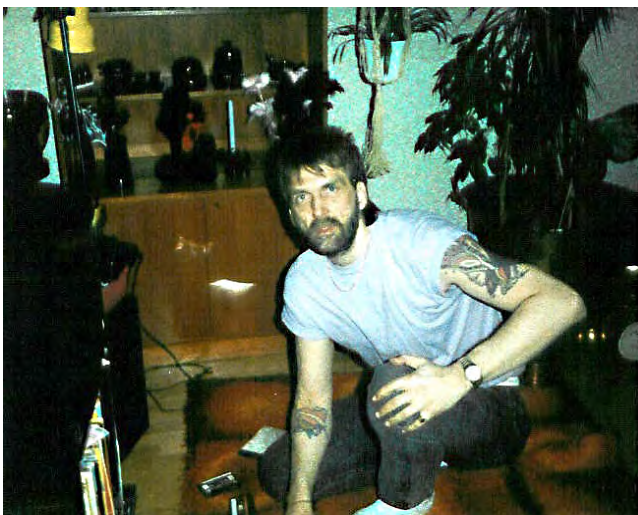
arbete med medlemsregistret, hemsidan och bildandet av regioner så har vi fått en RIKSORGANISATION som fungerar. De föreningar som bara funnits som kontaktpersoner har försvunnit.

Vår verksamhetsplanering för 2002 ser ut så här:

-Vi ska utbilda lokalföreningarna i styrelsearbete tillsammans med SISU (Svensk Idrotts Studie- och Utbildningsorganisation) med korta eller längre kurser.

-Dela ut bidrag till Regionkontoren kopplade till insatser för RIKSKRIS: Lönebidragskostnader för regionkontor (så att dom kan hålla öppet), resor till och från RIKS- och REGIONMÖTEN, administrativa uppgifter, med mera.

-Vi kommer att göra flera resor till utlandet för att stärka befintliga föreningar och bilda nya i andra länder, ekonomi kommer framförallt från ECAD och Forum Syd, arrangera en vecka i LITAUEN.

Christer Karlsson på banan

pen, du är 46 år och vi satsar inte på äldre missbrukare och kriminella så du får avslag.

Jag blev ju tokig, förbannad och så vidare. Samtidigt kände jag att JAG måste ta tag i mitt liv. JAG måste göra nåt och det var ju inget jag var van vid, utan jag hade trott att andra skulle fixa mig. Nu var det upp till mig om det skulle bli någon förändring.

Jag blev tvungen att göra jobbet själv och jag var slagen och beredd.

Jag visste att för min egen del

-Vi kommer att fortsätta ha ett kansli i Stockholm där tjänster köps av KRIS Stockholm med ansvar för tidning, medlemsregister, utskick, administration, med mera

-Vi ska delta i upprop mot droger och kriminalitet och vara ute i media mycket.

-Vi ska uppmuntra lokalföreningarna att skapa jobb på lokalerna och att arbeta på att få igång företagspaketet så att lokalföreningarna har ett paket att sälja till företag och på så sätt få in pengar till föreningen.

-Vi ska aktivt arbeta för att sprida kvinnoverksamhet ut i landet så att fler föreningar har kvinnogrupper och att inleda ett samarbete med KSAN och delta i seminarium med dem.

-Vi ska ha två utbildningar i kriminalitet som livsstil av och med Gunnar Bergström en i vår och en i höst.

-Vi ska arbeta aktivt för att hitta sponsorer till en ny KRISFILM som ska spegla föreningen i hela Sverige.

Vi ska visa på 12-stegsmodellen typ: CGA, NA, DAA eller AA så att de som behöver vet var det finns.

-Vi ska arbeta på att få igång flera halvvägshus typ Lilla Gungan i andra delar av landet.

-Vi ska ha minst fyra styrelsemöten under 2002 .

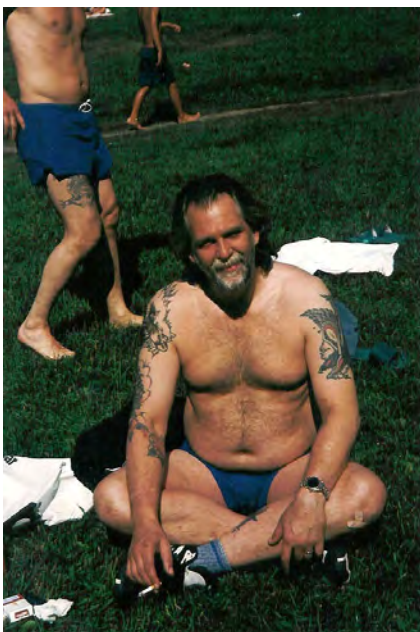
RIKSKRIS huvudkontor kommer under 2002 ligga i Vänersborg och förbundsordföranden kommer att jobba aktivt på att bilda nya föreningar i Västra Götaland.

Jag vill också påpeka en sak: Det är många som tror att RIKSKRIS är ett ställe där man kan ansöka om saker och ting, men tyvärr så har vi inte den kapaciteten ännu. Det finns inte pengar till sånt men däremot så jobbar vi på att hitta sponsorer till startpaketet för nya föreningar som bildas: Till exempel dator, modem, skrivare. Men det är en fråga till de som kanske har lite gammalt skräp liggande och vill skänka det till oss.

Däremot så kan vi ge råd till er ute i landet hur ni kan bearbeta kommuner och andra bidragsgivare så att ni kan få era behov tillfredställda.

Med vänlig hälsning

Förbundsordförande
Christer Karlsson

Christer på kåken

Adress:

RIKSKRIS
Redhars väg 4
462 54 Vänersborg

Telefon: 0521-140 00
Mobil: 070-461 22 45

E-post: info@kris.a.se

RIKSKRIS har ny styrelse. Vald på årsmötet 2 mars 2002.

RIKSKRIS styrelse består av representanter från de olika regionerna. Dessa regioner är: Norra Norrland, Södra Norrland, Östra, Västra samt region Syd. Varje region har två resrepresentanter i styrelsen.

Foto: Michael Thyberg

Fr. v. Alf Nordberg, Vincent Sjöbäck, Peter Öberg och Per Renman.

RIKSKRIS' styrelse

Förbundsordförande

Christer Karlsson

Förbundssekreterare

Lars Liljegren

Förbunds-kassör

Peter Söderlund

Ledamöter

Region Väst

Cia Larsson och Tommy Johansson

Region Södra Norrland

Per Renman, Peter Öberg

Region Syd

Vincent Sjöbäck, Jörgen Borgqvist

Region Norra Norrland

Ing-Marie Björk, Alf Nordberg

Region Öst

Lars Liljegren, Peter Söderlund

Suppleanter

Region Väst

Bo Tång, Peter Olin

Region Södra Norrland

Anders Olsen, Elena Sandberg

Region Norra Norrland

Denne Ejehult, Mikael Sundqvist

Region Syd

Tommy Persson, Gert-Inge Stoltz

Region Öst

Hans Kedman, Michael Thyberg

AVP Sverige - Alternativ till Våld Projektet

Krisare lär sig konflikthantering

Michael Thyberg har tittat närmare på vad AVP står för och intervjuar Marie Cassel som är ordförande i Alternativ till Våld Projektet i Sverige.

- Erbjuder kreativa konfliktlösningar utan våld
- Hjälper människor att skapa goda relationer
- Ger insikt i hur våldet påverkar vårt samhälle

Hur gör man för att vända problem till en möjlighet, negativt till positivt? Ja, lösningarna kan vara många men AVP erbjuder en lösning som uppenbart verkar fungera och dessutom gör det både för människor som lever utanför och innanför lagen. AVP visar att det är samma problematik vi människor har vare sig vi är kriminella eller inte.

Historik: AVP-programmet började i ett av staten New Yorks fängelser år 1975. Den första AVP workshoppen hölls i Greenhaven-fängelset. Då var det en grupp interner som insåg att de, för att få en chans att leva en vanlig tillvaro, måste välja bort våldet ur sina liv. Samtidigt såg de även en möjlighet att kunna sprida dessa kunskaper i ett pilotprojekt på en ungdomsavdelning som bestod av minderåriga förbrytare. Internerna startade en idékläckningsgrupp som kallades "tänktanken" och de bad en grupp kväkare på orten att anordna just ett icke-våldsprogram vilket de då gjorde. Från Greenhaven spred sig sedan programmet till andra fängelser

runt om i USA. Under några år var fängelserna i fokus och många koncentrerade sig på att försöka minska våldet i fängelseområdet för att själva överleva och samtidigt lära sig att hantera sitt eget våld. Med tiden stod det klart att fängelsevåldet är en spegling av våldet i samhället. Folk utanför fängelserna började delta i AVP workshops och det visade sig att programmet fyllde en funktion även utanför murarna i större utsträckning än man kunde ana. Den första fullt utvecklade all-

AVPs ideologi är att alla är värda att älskas för den de är. Vi ser till människan inte till handlingarna. Grundprincipen är tron på att det inom varje människa finns en fredskraft och att detta goda kan bli en resurs som i en konflikt ger möjlighet till förändring, rättvisa och växt. Det är hur vi använder oss av konflikten som avgör resultatet. Målet med en AVP workshop är att deltagarna skall lära känna sina och andras känslor i konflikter, lära sig bedöma en konfliktsituation och ha en

rad olika strategier att välja mellan för att lösa konflikten. Det finns aldrig en situation då våld får användas. Vi brukar ha väldigt roligt på en workshop också.

Vad är en AVP workshop?

Det är en upplevelse baserad kurs som pågår i tre dagar (ca 18 timmar) där deltagarna prövar samarbete, konfliktlösning, kommunikation, jagbudskap och att lyssna. Innan workshoppen inleds kommer deltagarna överens om vilka regler som ska gälla under dagarna man har tillsammans. Till exempel, att allt som sägs i rummet stannar där och att alla talar för egen del, ingen får tala nedsättande om sig själv eller någon annan. En work-

Vägledarteamet fr.v Marie Cassel, Margareta McKenna, Gerhard Vitek och Agneta Ottander.

männa AVP workshoppen gavs i Owego, New York, på initiativ av två lokala övervakare. Avsikten var att hjälpa villkorligt dömda personer att hantera de problem som lett till deras brottslighet men också att skapa förståelse för deras problem i samhället. AVP har därefter alltid välkomnat människor som inte har problem med lagen lika mycket som de som har det. AVP finns idag i mer än 30 länder.

shop ger möjligheter att pröva nya vägar att möta hot och konflikter som man senare i livet har glädje av. Det handlar om ett sätt att pröva andra vägar än invanda beteenden, nu under trygga förhållanden. Att få insikt i att det till stor del är det egna beteendet som påverkar utfallet av en situation. I en workshop finns oftast mellan 12 - 18 deltagare och fyra vägledare av olika ålder, kön, etnisk tillhörighet eller bakgrund.

AVP i Sverige. Hösten 2000 drog AVP igång i Sverige med Marie Cassel som en av drivkrafterna. Det har hela tiden varit frågan om ett teamarbete. Många människor har lagt ner mycket tid på planering, översättning mm och utan dem och Internet hade inte AVP kunnat komma igång så snart. Två svenska vägledare, Gerhard och Margareta som har sammanställt och översatt stora delar av manualen från engelska, bodde nämligen på Irland. Den första workshopen på svenska hölls i november 2000. Sedan dess har ytterligare fyra workshops hållits utanför murarna och fyra stycken på Österåkeranstalten under 2002. Till anstalten har varje gång ett par besökare utifrån kommit med för att delta i workshopen. KRIS har haft ett femtontal av sina medlemmar på workshops både innanför och utanför murarna. Reaktionen har varit mycket positiva. Det verkar som om det finns ett mycket stort intresse för den här typen av utbildning där man kommer varandra närmare samtidigt som

man lär sig hur man kan umgås med varandra på ett positivt sätt.

Intervju med Marie. När jag (Micke) själv hade gått AVP kursen så frågade jag Marie Cassel som är ordförande i AVP-Sverige om hon kunde berätta lite om hur hon kom i kontakt med AVP. Marie berättar att hon 1996 träffade en kille i England som gjort sex år på

det kända fängelset Sing-Sing, där han själv hamnat i en farlig situation men lyckats lösa den med en form av icke-våld. Killen hade gått en AVP kurs för att få ett diplom att visa upp i domstolen. Men han hade också lärt sig en hel del tyckte han. Detta visade sig bland annat i att han klarade den farliga situationen utan våld. Numera går han frivilligt in i fängelser, men då för att leda workshops. Marie tyckte detta lät intressant, att kunna vända en farlig situation till en lösning så hon bestämde sig för att delta i en workshop.

Kicki Christiansson från KRIS Örebro om workshopen:

"Den gav mig en djupare förståelse av mina dolda rädslor som jag bär inom mig, vilka jag uttrycker med vrede, ilska och en massa fördomar. En klarare insikt av maktstrukturen som bor inom mig, varför jag har den... En givande kurs. Jag ser mycket fram mot del två."

Foto: Marie Cassel

En övning från vägledarutbildningen som hölls i Ansgars kyrkan på Lidingö i slutet på februari.

Foto: Marie Cassel

Här görs ett rollspel "Buss 117" där man tar upp frustrationen som uppstår när man missar bussen. På bilden ser vi fr.v P-O Hansson, Åsa Frohm, Aron Teditecle, Micke Thyberg, Aya Bind, Christer Montén och Kurt Bengtsson.

Det blev totalt fyra turer till England för Marie och 1999 på våren hade hon varit vägledare för första gången i en workshop i ett engelskt fängelse, som snart följdes av ännu en. Året därpå fick Marie mail-kontakt med Clare Danielsson från USA som varit i Sverige och givit några AVP-workshops på engelska. Margareta och Gerhard som lärt sig programmet på irländska fängelser tog också kontakt

forts sid 12

och det var detta som blev startsignalen. Att få möjligheten att ordna workshops på svenska i svenska fängelser var nu en dröm som kunde förverkligas. Snart hade ett entusiastiskt gäng träffats, och arbetet kunde fortsätta med förnyad kraft. Att delta i en workshop är alltid frivilligt, poängterar Marie, både för vägledare och deltagare. Vägledarnas arbete är alltid obetalt. Detta gör AVP trovärdigt, tycker hon.

Marie om AVP i framtiden. Marie ser att det finns ett stort behov av att utbilda ännu flera vägledare. I mars i år utbildades elva stycken vägledare, däribland Peder Sundquist från KRIS, Stockholm. Peders första workshop som vägledare, tillsammans med tre andra vägledare, blir på kvinnliga avdelningen på allmänna häktet i kvarteret Kronoberg nu i april. Den workshopen kommer att gå till historien som den första i sitt slag i världen. Som vägledare ser AVP gärna människor som sitter/suttit i fängelse och som vill förändra sina liv och som anser att det är viktigt att alla människor visar varandra ömsesidig respekt. Marie tillägger att det finns något gott i alla människor och att det är viktigt att lyfta fram detta goda.

Foto: Marie Cassel

Peder Sundquist och Maria Ekelund på vägledarutbildningen

Foto: Marie Cassel

Christer Montén och P-O Hansson berättar för varandra om positiva upplevelser.

Jag frågade några KRIS medlemmar om vad dom tyckte om AVP workshopen. En av dom var Gith Jonsson, en otroligt inspirerande upplevelse tyckte hon. Kenth Blomdahl var också med och han ansåg att han fått större insikt i tekniken med konflikthantering.

Research: Michael Thyberg

Nästa workshop nivå 1

Planeras att hållas 10 - 13 juni på Kväkargården på Söder.

Intresserade kan anmäla sig till Micke Thyberg på KRIS.

**Kursavgift är 500:- och betalas in på AVP-Sveriges PG:
27 00 42 - 5**

Hemsida: www.avpsweden.nu
E-mail: avpsweden@hotmail.com

Hedersmedlemmen Carl XVI Gustaf besöker KRIS i Stockholm

Onsdagen 30 januari besökte kungen, hans adjutant och hovmarskalken KRIS Stockholm. Efter en längre tids lobbying av Christer Karlsson så bestämdes en tid för besöket. Trots att besöket var inofficiellt så var många medlemmar på plats för att få hälsa på vår monark. Kungen var inbjuden till en presentation av KRIS, och för att titta på den utveckling som skett under åren. KRIS träffade kungen första gången 1999 på slottet. Då blev Carl Gustav antagen som hedersmedlem i KRIS Stockholm.

Foto: Robert Westin

På bilden ser vi fr.v. Anneli Enström, Anette Riipinen, Carl XVI Gustaf, Christer Karlsson, Kurt Bengtsson, Michael Thyberg samt Valerij Lapchinov.

Onsdagen kantades av förberedelser både från KRIS och SÄPO. På eftermiddagen gled en kortege in på Tjärhovsgatan och stannade utanför KRIS. Precis när kungen klivit ur bilen och var på väg mot entrén krockade han nästan med en äldre dam som passerade. Damen såg förskräckt ut och såg mäkta förvånad ut när kungen blev

in på KRIS. Besöket inleddes med att kungen visades runt i lokaliteterna på Tjärhovsgatan. Sedan samtalade några ur ledningen med kungen under cirka en och halv timme. Under diskussionen presenterades statistik rörande vår anstaltsverksamhet samt utvecklingen av lokalföreningar runt om i Sverige. Carl Gustav ställde även frågor rörande ungdomsverksamheten. Intresset för KRIS var stort från kungen sida och han var mycket imponerad av vår verksamhet som endast funnits i drygt fyra år. Besöket avslutades med att kungen hälsade på många

Foto: Robert Westin

Kungen tar plats i konferansen.

av våra medlemmar som strömmat till lokalen samt ett par kortare intervjuer med tv. Vi hoppas att Drottning Silvia har möjlighet att besöka oss nästa gång kungen kommer.

Michael Thyberg

Foto: Robert Westin

Många medlemmar passade på att hälsa på vår kung

Traditionen om familjeläger går vidare för femte året på rad

KRIS familjeläger på KÄRSÖN blir i år den 20-23 juni.

Då börjar det att dra ihop sig för att planera inför vårt populära familjeläger på Kärsons aktivitetscenter. Lägret erbjuder en möjlighet för föräldrar och barn att umgås nyktert på midsommar som annars är en riktig fyllehelg. Vi har i år fyra dagar till förfogande och sjuttio sängplatser. Vi prioriterar föräldrar med barn.

Vi kommer att fira midsommar med dans runt stängen och lekar. Möjlighet till bad finns. Vi kommer även att anordna idrottsturneringar. Och en karaoketävling blir det med fina priser. Det finns även möjlighet till att ströva omkring i naturen och bara mysa.

Priser:

Per person över 18 år	600:- (inkluderar boende och mat)
Barn under 18 år	0:-
Bara matgäster	60:-/dag

Bokning:

Görs till Ulf Henriksson på KRIS Stockholm.

Telefon: 08-615 19 20 mellan **10.00-12.00** vardagar

Anmälan tidigast från 6:e maj t.o.m. 31:a maj

Anmälningsavgiften 600:- betalas in på PG 133 95 18-1
Ange fullständigt namn samt vilka som kommer på avin.

Sista inbetalningsdag är måndagen den 3:e juni
Har du inte betalt då faller din bokning.

Först till kvarn...

Erbjudandet gäller endast medlemmar som har betalat medlemsavgiften för år 2002.

Anläggningen rymmer stora fina bollplaner

Litet fiskafänge me liten tös

Huvudbyggnaden har en mycket fin matsal med vacker utsikt

Foto: Robert Westin

-Ett annorlunda uppdrag för en reklambyrå

Foto: Anna Högberg

Robert Lindqvist, projektledare och Stefan Aaltonen, Art director på Reklambyrån XXVI Tjugosex.

Det var för drygt ett år sedan som Robert Lindqvist och Stefan Aaltonen på Reklambyrån XXVI Tjugosex fick upp ögonen för KRIS, och bestämde sig för att undersöka möjligheterna till samarbete.

-Vi såg KRIS som en intressant organisation, med ett mycket hedervärt och viktigt syfte, berättar Robert. Därför ville vi försöka stödja dem genom att hjälpa dem att skapa uppmärksamhet för sin verksamhet i samhället, eftersom deras arbete angår alla.

Det första mötet med KRIS ägde rum på Kärnsön, där många av KRIS' medlemmar hade samlats på familjeläger under avslappnade former.

-Ett minst sagt annorlunda möte med en ny "kund", säger Robert och ler en smula vid minnet. Man kände sig som en liten tråkig Svensson i jämförelse med dessa människor, som ju varit med om ett och annat. Men det gick bra. KRIS-ledningen var väldigt rakt på sak och visade stor vilja och entusiasm. Det är alltid kul att få jobba med folk som brinner för det de gör och så är verkligen fallet med KRIS. Deras verksamhet är inte bara en verksamhet vilken som helst, utan deras liv. Det märks.

Kort därefter började idéer ta form om hur samarbetet skulle ta sin början. Just förarbetet, det som på reklam-

språk brukar kallas för kommunikatív plattform, beskriver Robert som speciellt viktigt:

-Då vi märkte att vi ville arbeta långsiktigt med KRIS, så var vi tvungna att börja från grunden. Utan en stabil organisation som bevisligen fungerar är det svårt att göra reklam och kommunicera ett budskap. Därför kom vi med förslag till hur KRIS skulle kunna formulera sina viktigaste målsättningar och hur man ska kunna nå fram till dessa mål. En viktig sak som vi kom fram till i våra samtal med KRIS var behovet av statistik, så att KRIS ska kunna mäta resultatet av sina olika verksamheter. Det är viktigt att kunna visa konkreta resultat när man söker stöd från samhället och för att utvärdera om verksamhetens arbetsmetoder fungerar som det är tänkt.

XXVI, i sin funktion som sponsorkoordinator. Även han perkar på vikten av att ha ett fungerande statistiksystem inom KRIS:

-KRIS växer ju varje vecka. Samarbetet med Reklambyrån XXVI har fått oss att inse vikten av struktur och stabilitet i organisationen. Sedan är det självklart så att vi är i behov av att verkligen nå ut i näringslivet. XXVI har bidragit till många konstruktiva idéer om hur vi ska kunna nå ut till företag och andra organisationer, dvs. professionell kommunikations-

konstverksamhet, samt verkat kontaktskapande i samma riktning. Detta har betytt mycket för oss. Det räcker ju som bekant inte med ryggdunkar och beröm, man måste ju göra något också. XXVI ska ha stor credit för sitt engagemang med oss.

I nuläget arbetar XXVI och KRIS med en rad projekt som på olika sätt ska få KRIS att synas utåt. Ett av dessa är att utforma ett presentationsmaterial till företag, där KRIS ska kunna presentera sig och sina målsättningar, och visa på vilket sätt företagen ska kunna stötta organisationen. Peter Söderlund, som är ordförande i KRIS Stockholm, är den som vi haft närmast kontakt med. Ett annat projekt är att i samarbete med XXVI ta fram foldrar och annat informationsmaterial, för att ytterligare öka allmänhetens intresse för KRIS. En idé är att exempelvis ICA-butiker ska kunna stödja KRIS, genom att sälja t. ex. pins, dekaler, etc., och på så sätt slå ett slag för en god sak. Ytterligare projekt är att vänta.

Idéer och initiativkraft tycks ju inte saknas.

Anders Eriksson

Studerar litteraturvetenskap vid Stockholms Universitet och frilansar som skribent.

En dag i KRIS

Vi börjar varje morgon klockan nio med att sitta tillsammans runt soffan i vårt lilla café. Det är runt nio som de flesta arbetare på KRIS kommer till lokalen på Tjärhovsgatan 34. Vår så kallade ledningsgrupp börjar halv nio och vill inte att vi vanliga medlemmar skall veta vad de talar om. Jag tror det är så, ty det är ju sällan vi får veta något om vad de har pratat om.

På KRIS är det väldigt mycket prat som jag skall återkomma till. Som sagt vad: vi börjar i soffan på morgonen. Vi har ett program på våra datorer som heter Outlook och där har vi en funktion som vi kallar "kris kalender". I det programmet kan vi skriva upp vad vi skall göra.

Medan vi myser i soffan läser en av oss upp vad vi skall göra under dagen. Vi gör väldigt mycket saker. Vi talar mycket i telefon. Ja, en del samtal tar nästan hela dagen. I alla fall en halv dag för många. När alla aktiviteter i vår kalender är upplästa övergår vi till nästa moment.

Nu frågar vi var och en vad den skall göra under dagen. Vi får än en gång höra vad vi skall göra, men denna gång personligen av den som skall göra något. Jag vet inte varför vi gör denna upprepning, men det är kanske för att vi inte skall glömma bort vad vi skall göra.

Det går även bra att fylla i lite mer exakt vad var och en skall göra. En del skall lämna urinprov, ta en körlektion för körkort, träffa sin övervakare, tala med sitt socialkontor, gå till tandläkaren eller vanliga läkaren eller gå på lunchmöte. Ja, vi är så noga att vissa

även talar om vad de skall göra på sin lunch. Lustigt nog sammanfaller någras lunch med arbetstiden.

Naturligtvis arbetar vi också. När krisarbetarna säger vad de skall arbeta med så kommer tala i telefon högst upp på vår aktivitetslista, om vi nu skulle kontrollera vilken sysselsättning vi gör mest. Vi brukar slita på soffan i en halvtimme. Sedan är det dags att ta itu med allt vi har läst upp för varandra att vi skall göra. Var och en går till sitt. Vi har många kort-

Foto: Michael Thyberg

Maskerad Göran Axelsson som INTE vill vara med på bild

lekar som behöver sorteras. Vårt biljardbord behöver ständigt ses över. Detta är väldigt populära sysslor på KRIS.

Var 14:e dag brukar några hastigt insjukna akut. Av någon lustig anledning sker det jämt på torsdagar. Det är väldigt olyckligt för varannan torsdag behöver vi åka till Vårby och städa i ungefär en timme i ett bostadsområde. Det är en tjänst vi har åtagit oss och i utbyte får vi disponera en liten lagerlokal gratis.

Många saker som behöver göras på föreningen hinner eller glömmes vi ta upp på vårt lilla morgonmöte. Men de tar vi itu med

när vi kommer på dem. Vi har en speciell teknik för det. Om någon t.ex. upptäcker att en papperskorg behöver tömmas, då letar han eller hon raskt reda på någon medlem i föreningen och frågar snällt om den personen kan tömma de fulla papperskorgen.

Ibland finns det inget arbete att göra. Då kan man ta en kopp kaffe i vårt café. Kanske dyker då någon snäll människa upp som vill skänka något till KRIS, en soffa t.ex. Det är fantastiskt med möbler

på KRIS, ty en soffa kan skapa jättemycket jobb. Alla kaffedrickare skyndar sig snabbt att dricka ur, för att börja arbeta med alla tusentals sysslor som dök upp under kaffepausen. Hur möblerna

kommer in på KRIS vet jag knappt, ty vi har ju så mycket annat att arbeta med.

Det är tur att vi har alla ideellt arbetande krismedlemmar i föreningen. En dag i KRIS slutar oftast med att vi delar ut bröd som belöning. Det tycker jag är jättekul för det är så många nya människor jag får träffa och jag hade inte den mista aning om att så många krisare gillar bröd.

Fast, om sanningen skall fram; tror jag man blir lite lat av bröd.

Fritt från hjärtat av
Göran Axelsson

Den sköra tråden

Två väskor och ett hållande ösregn. Axelremmarna skar ända in i benet. Fan, vad det gjorde ont! Jackan var genomvåt, klibbade fast på ryggen som en andra hud. Håret smetade i pannan, regndroppar rann ned i ansiktet och blandades med den salta smaken av svett. Jag slickade mig om läpparna. Nu gällde det att ta sig samman.

Utsparkad på gatan. Ingenstans att ta vägen. Hemlös. Smaka på ordet en stund. Kan du föreställa dig känslan? Kan du föreställa dig rädslan? Ditt liv som hänger på en skör tråd. I en värld, där den du trodde var din vän utan förvarning eller omtanke kastade ut dig i ett stort och skrämmande ingenstans.

Detta kan inte hända mig, säger du.

På bussen var det fullt. Jag trängde mig fram mellan sura miner, knölade in de två väskorna med mitt liv bland barnvagnar och randiga paraplyer. En mobilansluten headsetmänniska fnyste till och fortsatte prata rakt ut i luften. Alla såg de så viktiga, så upptagna ut. På ett plakat trumpetade man ut med stora, svarta bokstäver att avgiften för månadskortet skulle höjas med 50 kronor.

Själv ville jag skrika: "Så här får man inte göra! Vet ni vad de gör för era pengar? Alla ni skattebetalare som genom ert arbete bekostat min plats på behandlingshemmet - ni betalar till institutioner där vårt värde trampas i smutsen! Där det

gemensamt mänskliga föraktas av maktgalna terapeuter." Detta ville jag berätta för er.

"Är du medveten om att du sätter mitt liv på spel?" hade jag frågat. Den likgiltighet jag bemöttes med var total. Den person jag känt fanns inte längre, någon annan satt där i hans ställe. En psykopat, en galning.

Naturligtvis blev jag både ledsen och förbannad. Men han hade makten. Jag var den utslagne, den underlägsne utan skydd mot övergrepp. Den dömde missbrukaren utan röst. Det var inte två jämlika individer - det var den vuxne, som i kraft av sin storlek tror sig ha rätt att kränka ett försvarslöst barn över alla gränser.

En mycket otäck upplevelse.

Genom regntunga gator på Söder styrde jag mina steg. Asfalten blänkte under blåsvart himmel som tycktes lägga hela sin tyngd på mina axlar. Ilskan över kränkningen var jag tvungen att lägga åt sidan: det gällde som sagt att ta sig samman.

Den sköra tråden håller inte för tyngden av bitterhet.

När jag passerade lekplatsen såg jag en liten pojke i gula galonkläder, han lyste som en sol i allt det gråa. Jag stannade upp. Pojken skar genom en stor vattenpöl med sin trampbil, det bildades svallvågor längs sidorna. Vattnet nådde nästan upp till sitsen och han skrek av förtjusning. Pojkens

ansikte sken i kapp med de gula kläderna. En varm känsla spred sig genom kroppen. Jag mindes vad pappa hade sagt när han lärde mig cykla:

"Res dej upp igen! Res dej upp..."

Ett stort tack till er som hjälpt mig. Alla ni som betalar skatt, till er på KRIS som fanns där när jag ramlade in med mitt liv i två väskor. Tack för stödet från Socialtjänsten och Frivårdsmyndigheten. Idag ger jag tillbaka av det jag fått och känner stolthet över att ha ett arbete där jag kan vara till nytta för våra äldre.

Och ett varningens finger: det räcker inte med ett eller två års utbildning för att dana goda behandlare av empatistörda, söndersupna alkisar. Kompetensen måste vara bredare än den som idag krävs för personal på behandlingshem enligt Minnesotamodellen. En modell som dominerar missbruksvården, där den främsta meriten är det egna misslyckade livet som alkoholist eller narkoman. Det är dessa vi avlönar med våra surt förvärvade slantar.

Det är till dessa vi överlämnar våra trasiga söner och döttrar, fäder och mödrar.

Sov gott.

av Richard Englund

Insändaren

Bort med drogliberalerna

Sverige ska inte tillåta droger i någon form, det är de flesta överens om. 96 procent av befolkningen är av samma åsikt enligt en Temo undersökning. Även jag har varit en drogliberal person men det är jag inte längre. På den tiden då jag ville att det skulle släppas fritt använde jag droger själv, frisläppandet skulle öka tillgängligheten, för min egen del, tänkte jag.

Legaliserings snacket hörs allt oftare runt om oss. Ofta tror de personer som vill ha det fritt att samhället i övrigt också ska bli friare. Hur dumt är det på en skala mellan ett till hundra? Många tycker också att var och en måste få avgöra själv vad som är lämp-

ligt att göra. Min undran är, ska vi inte få någon vägledning alls i livet.

I samhällsdebatten pratas det mycket om droger och kriminalitet. Det som jag personligen tycker är oroväckande är att det i TV görs intervjuer av personer som säger att det är nyttigt att använda droger. En del tycker att deras verklighet blir mer verklig med droger i kroppen och vill föra över det på andra i omgivningen. Tyvärr är medierna många gånger en hjälp för att föra sådan smörja. Det enda det leder till är drogepidemier av olika slag.

Jag tycker att det är dags att byta livsstil för de som fortfarande håller på och jag som lagt av måste säga ifrån. Annars kan det äventyra vår egen drogfrihet. Vi som har levt med droger vet hur det är och blir så klart irrite-

rade på snacket.

Opionen inför att släppa drogerna fria är som tur är på vår sida. 96 av 100 vill att det ska fortsätta att vara förbjudet, med andra ord så är det fyra som vill ha det fritt eller att inte vet hur dom ska ha det. Bort med de fyra. Jag skäms både som medborgare och medlem i KRIS när jag hör festprisarna dra igång sitt snack om att droger är avkopplande. Det är vad jag brukar kalla "skitsnack". Bort med festprisarna i TV som fortsätter sprida drogepidemin vidare.

Leif Karlsson

KRIS IF är tillbaka på banan

Det som inte fick hända, hände. Slagsmål mellan en spelare och domare. Katastrofen blev ett faktum och KRIS åkte ur serien. Nu har det gått ett tag och det som hänt är glömt. KRIS IF tränare Miki Jankovic har nu tagit nya tag och laget är med i serien igen.

Vi har överlevt det mycket tunga föregående året då vi blev utslutna från 2001 års seriespel. Den 13:e juni förra året urartade seriefinalen mot Boo FF då domaren blev nedslagen av en KRISspelare. Det finns mycket omständigheter kring den matchen t.ex. kraftiga misstankar

från båda lagen på att domaren var berusad och att domaren slog till vår spelare först. Fakta idag är att vår spelare blev dömd till tre års skyddstillsyn och 21 000 kr i böter av Nacka tingsrätt. Domen grundades just på att vår spelare, som var nymuck då matchen spelades, har gjort

en förändring efter Boo matchen. Han har tagit tag i sitt liv, är drogfri och har även börjat studera. Men han har flyttat från Stockholm och är avstängd från all idrott fram till augusti 2003.

Enligt fotbollförbundets stadgar och bedömningar blev hela

forts KRIS IF.

vårt lag uteslutet. Den kollektiva bestraffningen kändes hård. Vi ledde serien utan en enda förlust men framför allt vet jag hur viktig fotbollen är för många i laget. Under hösten skedde det fler liknande händelser i Stockholmsfotbollen och i år har fotbollförbundet infört en hel del förändringar t.ex. att alla lag måste ha en lagvärd. Men även att kollektiv bestraffning kommer att vara svårare att råka ut för. I år kommer det inte räcka med att man är en bra fotbollsspelare utan man måste också visa en viss mognad för att kunna representera KRIS IF.

Förra sommaren var jag rädd att laget skulle dö ut. Men det var tur att vi fick delta i Stockholm cup under hösten. Då fick vi chansen att samla oss och det var nog räddningen. Vi vann första matchen mot Sundby (div.7) med 3-1 och det genom att vi kämpade ner dom. Sen åkte vi ut mot Segeltorps IF (div.5) i andra omgången med 2-4. I år vart vi inbjudna till deras inomhusturnering där vi gick vidare från gruppspelet men åkte oturligt ut i åttondelsfinalen.

Inför årets serie har det tillkommit en hel del

nya spelare, framför allt yngre och det behövs. Det känns inspirerande och roligt att bra fotbollsspelare vill spela för oss. Idag har vi en större trupp än förra året och det kommer att bli konkurrens om platserna i startelvan. Nu har vi dessutom egna erfarenheter av att det inte är viktigast att vinna utan att delta.

Miki Jankovic

Foto: Robert Westin

KRIS IF:s tränare Miki Jankovic tror på en stark comeback för laget i år

Serietabell

	Hemmalag	Bortalag	Datum	tid	Arena
1	KRIS IF	Jarlabergs IF	21-apr	12:00	Kärrtorps IP
2	Nacka IS	KRIS IF	24-apr	20:00	Nacka IP
3	Team Martin IF	KRIS IF	03-maj	18:15	Enskede IP
4	KRIS IF	S-Baden BK	09-maj	14:00	Kärrtorps IP
5	Jämtlands FC	KRIS IF	15-maj	18:15	Kärrtorps IP
6	KRIS IF	FF America Unida	26-maj	14:00	Kärrtorps IP
7	Tawa Peru IF	KRIS IF	01-jun	13:00	Kärrtorps IP
8	KRIS IF	Srbija FF	09-jun	14:00	Kärrtorps IP
9	Saltsjöbadens IF	KRIS IF	15-jun	14:00	Saltsjöbadens IP
10	KRIS IF	Saltsjöbadens IF	11-aug	12:00	Kärrtorps IP
11	Srbija FF	KRIS IF	18-aug	13:00	Gubbängens IP
12	KRIS IF	Tawa Peru IF	24-aug	13:00	Kärrtorps IP
13	FF America Unida	KRIS IF	28-aug	18:15	Nacka IP
14	KRIS IF	Jämtlands FC	08-sep	14:00	Kärrtorps IP
15	S-Baden BK	KRIS IF	11-sep	19:30	Saltsjöbadens IP
16	KRIS IF	Team Martin IF	22-sep	12:00	Kärrtorps IP
17	KRIS IF	Nacka IS	29-sep	12:00	Kärrtorps IP
18	Jarlabergs IF	KRIS IF	05-okt	15:00	Skuru IP

Kriminalnyheter

I fängelse på övertid

Dagens Nyheter skriver om felaktigt inlåsta!

Sedan Kriminalvårdsverket övertog ansvaret för straffidsberäkning från domstolarna i oktober förra året får allt fler sitta inlåsta på övertid. Två fall från i år har resulterat i varningar från personalansvarsnämnden och ytterligare två är under utredning. Tre andra fall har avskrivits. Dessutom till kommer ett stort mörkertal enligt Kriminalvårdsstyrelsen.

Peter Wedin säger:

-Nu ligger ansvaret hos kanslisterna på häkten och anstalter där det stora flertalet är icke-jurister.

Innan lagändringen trädde i kraft var det domstolarna som hade ansvaret. Men stressen och de många missarna ledde till att flera domare dömdes för tjänstefel.

- Domarna sover bättre om natten. Men antalet personer som av staten sitter olaga frihetsberövade har ökat, berättar Peter Wedin på KVS.

En 24-årig man satt inlåst i en månad utan att felet upptäcktes. Nu har han tilldömts 58 000 kronor i ersättning av JK, men hur de ansvariga ska bestraffas är inte klart.

DN 2001-10-15

Stort framsteg för KRIS i Danmark

Danska staten tar sitt ansvar och ger KRIS-Cleanhouse i Danmark 12 miljoner. Stödet kommer att ges under 3 år med 4 miljoner per år.

Cleanhouse bildades i Köpenhamn den 28 januari 1997 och jobbar i samma riktning som KRIS i Sverige, dvs. med att stödja frigivna fångar och att arbeta förebyggande

Ordförande i KRIS Cleanhouse Danmark Jan Tonny Hansen ser stödet som ett erkännande för verksamheten och kommer nu att kunna arbeta med att sänka kriminaliteten och missbruket i Danmark.

Längre straff utan dom

Svenska fångar fick förra året en sammanlagd extra bestraffning på 12 300 dagar. Detta innebär att det utan juridisk prövning utdömdes 34 effektiva fängelseår. Idag är det anstaltspersonal som fattar beslut.

Sedan den övre gränsen på 45 dagar försvann 1999 har straff-tidstilläggen mer än fördubblats. Ökningen beror inte på att antalet interner ökat. Inte heller antalet

mot missbruk. Pengarna kommer att riktas mot två projekt, det ena är att fortsätta bygga upp KRIS-Cleanhouse. Den andra är att utveckla Care house, som handlar om utslussning till arbetslivet och samhället igen.

Ansvarig för projekten är Jan Tonny Hansen som har 18 års erfarenhet av missbruk och kriminalitet. Jan Tonny säger att detta är en dröm som nu börjar gå i uppfyllelse, att få vara om att användas sig av nytänkande inom detta område.

KRIS-Cleanhouse har fått ett enormt genomslag i Danmark. Jan Tonny ser statsbidraget som ett riktigt erkännande för verksamheten. **Samarbetet** mellan Danska och Svenska KRIS kommer att fortsätta.

ärenden har stigit: 1998 gav 1635 beslut sammanlagt 5912 dagar; förra årets 1637 beslut gav mer än det dubbla antalet.

En av de intagna vid Hågaanstalten, med en ursprunglig straff-tid på tolv månader, har redan fått sitt straff förlängt med 90 dagar.

DN 2001-10-19

Det internationella intresset för KRIS ökar

Sedan KRIS grundades i Sverige 1997 har föreningen spridit sig med kraft och fått stor uppmärksamhet i media världen över. Sedan flera år tillbaka finns i Danmark Clean House/KRIS. Förra året blommade ett nytt skott av den växande plantan upp i Finland. Ett spirande internationellt intresse från många håll antyder att vi bara har sett början. Kina, Vitryssland och Chile är några av de länder som nämns.

Men kanske är det främst i östlig riktning som KRIS nu kommer bjudas en möjlighet att sträcka ut sin hjälpande hand. Sedan årets början har tre officiella, utländska delegationer besökt KRIS i Stockholm. Från Lettland kom i januari sju delegater på visit. Samma månad anlände litauiska representanter från regering, kriminalvård och narkotikapolis. De besökte KRIS

tillsammans med Kent Spångberg vid Nacka Kommun i ett projekt som bekostas av SIDA.

Sedan landade en rysk delegation bestående av bland andra vice borgmästaren och chefen för narkotikapolisen i Petrozavosk, beläget 20 mil från S:t Petersburg.

Valerij Lapchinov, Christer Karlsson och Peter Söderlund har tagit emot gästerna på KRIS. De har berättat om föreningens organisation, ekonomi och beskrivit det mest centrala i verksamheten - hämtning av frigivna fångar och information inne på landets fängelser.

På frågor om narkotika och brottslighet i Sverige, så kunde man från Sundsvall visa upp exempel på en halvering sedan KRIS lokalförening etablerades. I början av mars kom Liudmila Kashpur och en kollega från Good City i S: t Petersburg på

besök. Good City är en frivilligorganisation som arbetar med att hjälpa häktade och dömda 13-18 åringar. Med på besöket följde också en regissör som planerar att göra en dokumentär om situationen för frigivna fångar i Ryssland och Sverige. Liudmila hälsade KRIS välkomna till S:t Petersburg och berättade att Good City redan har öppnat dörrarna in till häktet.

Ja, visst är det lite märkligt ändå: Förr gjorde vi allt för att komma ut därifrån. Nu vill vi gärna komma in. Det är av yttersta vikt att vi tar denna inbjudan på allvar och i en anda av solidaritet visar våra ryska vänner vägen ut ur fängelse.

Richard Englund

Valerij Lapchinov som har mycket kontakt med fängslade i öst säger att brevväxlandet har en mycket stor betydelse för de som sitter inlåsta där.

Vill du börja brevväxla med någon fånge i öst är du välkommen att ta kontakt med Valerij för mer information.

Ring 08-615 19 20

Foto: Michael Thyberg
Valerij Lapchinov arbetar på KRIS Stockholm med korrespondans med fångar i öst.

KRIS Stockholm tackar

SF Bio
Sandrews Bio
AIK-fotboll
Djurgården IF
Hammarby IF
Strömma Kanalbolaget
Armémuseum
Stockholm medeltidsmuseum
Tekniska museet
United stage

För ert bidragande med biljetter och vänliga bemötande.

Kurt Bengtsson/ kultur & fritid

I nästa nummer av Vägen ut

KRIS ingår i Equal, ett EU-projekt för bättre frigivning.

Företagspaketet, en åtgärd för att stärka samverkan mellan KRIS och näringslivet.

Rapport från Litauen.

Demokratiprojektet.

Besök på riksdagen

Och mycket mer...

Planerad utgivningsdag av nr 2 är den 10 juni 2002.

Med vänlig hälsning

Michael Thyberg/ Chefredaktör

KRIS enkäten

Vad anser du om att KRIS vill ta över innehållet på Sveriges anstalter?

Linda Willsund, 29 år

-anser att det kan vara mycket positivt för de intagna då KRIS ligger inne med kunskapen.

Lena Östman, 45 år

-tycker att det är en bra idé att ha folk med rätt kunskap.

Roy Peterson, 32 år

-menar att det är en utmärkt idé och kanske kan man använda sig av 12-stegsmetoden inne på anstalterna.

Ulrika Lindskog, 33 år

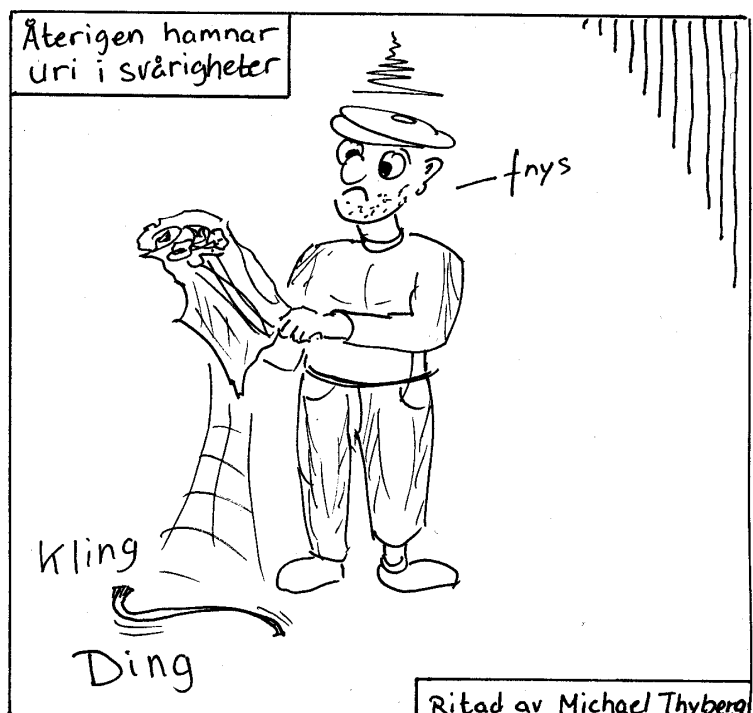
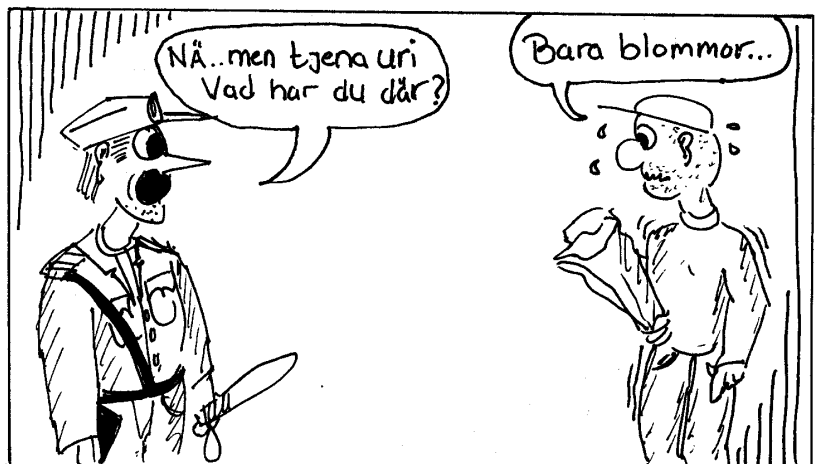
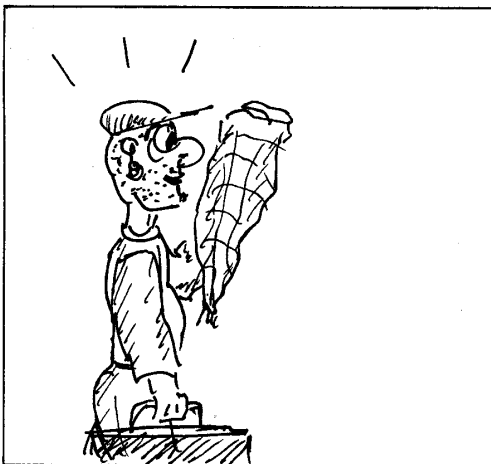
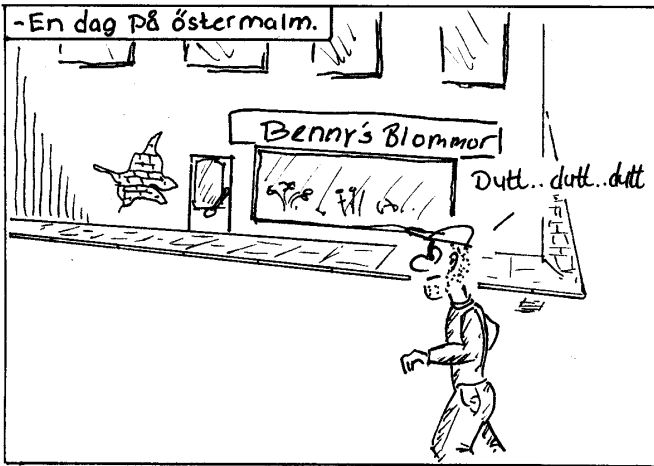
-tror att de intagna kan få bättre möjlighet att behålla sin drogfrihet.

Jan-Olov Lindin, 39 år

-tycker att det kan vara bra för de intagna och en möjlighet att förbättra innehållet om de som gått före kan ta över innehållet på anstalterna.

Uri Galler

Historier ur det verkliga livet. Historierna är berättade av medlemmar i KRIS som nu är Hederliga.

Ritad av Michael Thyberg

Vad är KRIS

Kriminellas Revansch i Samhället

KRIS är en förening med ett unikt sätt att stävja den ökande trenden när det gäller drogmissbruk och kriminellt leverne.

Vi som arbetar med detta har den bakgrunden och vi vet hur verkligheten ser ut för denna grupp av människor.

Vi vet hur man kan hjälpa till när någon behöver stöd och hjälp att både bli drogfri och att sedan kunna förbli drogfri. Men, vi är inget behandlingshem utan en speciell form av kamratförening som har funnits i drygt fyra år.

Under den tiden har vi fått närmare 3 000 medlemmar och finns idag på 23 orter i Sverige. Det visar att vi verkligen behövs. Inom ett antal år hoppas vi att vi verkligen kan visa på att KRIS existens bidragit till att sänka kriminaliteten ännu mer... men vi behöver bidrag.

Och vi vet att just ditt bidrag, stort eller litet, kommer att vara mycket betydelsefullt för alla människor som drabbas av kriminalitet och missbruk. Du är välkommen att besöka en krisförening nära dig, för att få mer information om hur just du kan stödja oss.

Gör gärna ett besök på vår hemsida: www.kris.a.se

**Vi söker sponsorer
och
samarbetspartners!**

Här finns KRIS...

